

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
98/C 325/01	Ecu.....	1
98/C 325/02	Meddelelse fra Kommissionen om allianceaftalerne IV/36.314: Air France — Continental Airlines og IV/36.315: Air France — Delta Airlines (*).....	2
98/C 325/03	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1331 — ING/BHF) (*).....	4
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 325/04	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fælles ramme for elektroniske signaturer (*).....	5
98/C 325/05	Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (Diverse ændringer 1998) (*).....	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	III <i>Oplysninger</i>	
	Kommissionen	
98/C 325/06	Media II — Udvikling og distribution (1996-2000) — Gennemførelse af programmet til fremme af udviklingen og distributionen af europæiske audiovisuelle værker — Bekendtgørelse af forslagsindkaldelse 10/98 — Støtte til etablering af netværk af virksomheder, der producerer animationsfilm (Industrielle platforme) ...	15
98/C 325/07	Meddelelse om generelle udvælgelsesprøver	16

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

22. oktober 1998

(98/C 325/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs	40,3855	Finske mark	5,95180
Danske kroner	7,44328	Svenske kroner	9,22885
Tyske mark	1,95751	Pund sterling	0,701642
Græske drakmer	334,542	US-dollars	1,18493
Spanske pesetas	166,329	Canadiske dollars	1,83428
Franske francs	6,56335	Yen	140,592
Irske pund	0,785192	Schweizerfrancs	1,60144
Italienske lire	1936,56	Norske kroner	8,79695
Nederlandske gylden	2,20753	Islandske kroner	81,1679
Østrigske schilling	13,7725	Australske dollars	1,89377
Portugisiske escudos	200,716	Newzealandske dollars	2,26132
		Sydafrikanske rand	6,78374

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30.12.1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4.7.1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30.10.1981, s. 1).

Meddelelse fra Kommissionen om allianceaftalerne IV/36.314: Air France — Continental Airlines og IV/36.315: Air France — Delta Airlines

(98/C 325/02)

(EØS-relevant tekst)

Air France har indgået to allianceaftaler med henholdsvis Continental Airlines og Delta Airlines med det formål at danne transatlantiske alliancer.

I. AFTALEN MELLEM AIR FRANCE OG CONTINENTAL AIRLINES

Den 8. november 1996 indgik Air France og Continental Airlines (i det følgende benævnt »Continental«) en samarbejdsaftale bestående af en udviklingsaftale, en code sharing-aftale, en aftale om koordinering af deres bonusprogrammer, en onepass-aftale og en indtægtsfordelingsaftale.

A. Procedurer

I relation til denne aftale besluttede Kommissionen den 7. januar 1998 at indlede en procedure efter EF-traktatens artikel 89 med hensyn til ruterne mellem Europa og USA.

B. Resumé af parternes aftale

1. Code sharing

a) Ruter med code sharing

Parterne vil indgå en code sharing-aftale omfattende alle deres transatlantiske ruter, dvs. ruterne mellem Houston International (IAH) og Paris Charles de Gaulle (CDG) og mellem New York Newark (EWR) og Paris CDG (herefter benævnt »gateway-ruter«). Aftalen vil også omfatte Continentals interne ruter i USA og de af Air Frances ruter, der ligger i forlængelse af flyvningerne fra USA til Paris (beyond-ruter).

b) Eksklusivitet

Code sharing-aftalen er af eksklusiv karakter, dog således at Continental kan indgå et code sharing-arrangement med Alitalia, Czech Airlines, Saudia og Aer Lingus, mens Air France kan indgå code sharing-aftaler med et hvilket som helst andet større amerikansk luftfartsselskab og med regionale amerikanske luftfartsselskaber.

c) Gateway-ruter og behind- og beyond-ruter

Med hensyn til gateway-ruterne skal hvert luftfartsselskab være berettiget til at modtage og erhverve som en blok 50 % af sædekapaaciteten på det andet luftfartsselskabs afgang på gateway-ruterne (blokerede pladser). Hvert selskab skal have eneret på styringen af den sædekapaacitet, det har erhvervet.

Hvad behind- og beyond-ruterne angår, vil hvert selskab give det andet selskab adgang til at sælge al sædekapaaciteten inden for de aftalte priskategorier (»fare buckets«) på afgang i tilslutning til gateway-ruterne. Indtægterne herfra fordeles mellem selskaberne.

På ruter efter de amerikanske gateways eller Paris, på hvilke det ikke er muligt at dele rutenumre, vil selskaberne give hinanden status som »preferred carrier«.

2. Koordinering af rutenet og fartplaner

Den 7. april 1997 flyttede Continental til CDG's terminal 2, og Air France flyttede til EWR's terminal C. Parterne vil i fællesskab planlægge fartplanerne for deres code sharing-ruter, og de vil ligeledes i fællesskab bestemme, hvilken flytype der skal benyttes på disse ruter.

3. Priser

Hvert selskab vil egenhændigt fastsætte priserne på de code sharing-flyvninger, der benytter selskabets designatorkode. I det omfang, det er tilladt, vil selskaberne fastsætte fælles priser.

4. Bonusprogrammer

Den 1. april 1997 annoncerede selskaberne en fuldstændig koordinering af deres bonusprogrammer, således at medlemmerne af deres respektive bonusprogrammer også kan optjene og indløse bonus miles på de ruter, der beflyves af det andet selskab.

5. *Markedsføring og produkter*

Selskaberne vil koordinere deres markedsføring. De vil imidlertid hver især bevare deres egen identitet.

6. *Special prorata-aftale*

Den 1. april 1997 gennemførte Air France og Continental en »special prorata-aftale«, ifølge hvilken de tilbyder hinanden præferentielle »pro-rates« på passagerer, der benytter deres respektive globale rutenet. Der er udsigt til en tilsvarende aftale inden for interline fragt.

7. *Ground handling*

Parterne vil samarbejde om udvikling af et fælles ground service-koncept, inklusive skiltning, og de vil bistå hinanden med ground handlingen.

II. AFTALEN MELLEM AIR FRANCE OG DELTA AIRLINES

Den 4. juni 1997 indgik Air France og Delta Airlines (i det følgende benævnt »Delta«) en allianceaftale bestående af en generel aftale, en code sharing-aftale, en special prorata-aftale og en aftale om koordinering af deres bonusprogrammer.

A. *Procedurer*

I relation til denne aftale besluttede Kommissionen den 7. januar 1998 at indlede en procedure efter EF-traktatens artikel 89 med hensyn til ruterne mellem Europa og USA.

B. *Resumé af parternes aftale*

1. *Code sharing*

a) *Ruter med code sharing*

Air France og Delta vil indgå en code sharing-aftale gældende for visse transatlantiske ruter (nemlig ruterne mellem på den ene side Paris CDG og på den anden side New York JFK, Miami International (MIA), Chicago O'Hare (ORD), Washington Dulles (IAD), Los Angeles (LAX), San Francisco (SFO), Atlanta (ATL) og Cincinnati (CVG) og ruten mellem New York JFK og Nice (NCE). Aftalen vil desuden være gældende for visse ruter, der ligger i forlængelse af deres respektive gateways (efter CDG for Air Frances vedkommende og efter ATL, CVG, JFK og LAX for Deltas vedkommende).

b) *Eksklusivitet*

Parterne vil ikke arbitrært indgå andre partnerskaber. Når bortses fra Deltas partnerskab med Swissair, Sabena og Austrian Airlines samt Air Frances partnerskab med Continental, vil de ikke udvide deres eksisterende partnerskaber (i Nordamerika for Air Frances vedkommende og i Europa for Deltas vedkommende) uden først at have konsulteret den anden part.

Desuden har parterne aftalt følgende:

i) Delta vil ikke dele rutenumre med andre luftfartsselskaber på ruterne mellem CDG og følgende lufthavne: LYS, MRS, BOD, SXB, TLS, MPL, NTE, CFE, PUF, BES, NCE, CMN, RAK, RBA, AGA, TUN, SFA, CPT, LAD, BKO, DLA, YAO, LBV, NIM, OUA, NKC, NDJ, KWI, DHA og SEZ.

ii) Delta vil ikke dele rutenumre med andre luftfartsselskaber end Swissair, Sabena og Austrian på ruterne mellem CDG og følgende lufthavne: NAP, FLR, TRN, BLQ, JNB, LOS, NBO, CAI, DEL, TLV, JED, RUH og DAM.

iii) Air France vil ikke dele rutenumre med andre luftfartsselskaber på ruterne mellem på den ene side JFK, CVG, ATL og LAX og på den anden side følgende lufthavne: ANC, CLT, CMH, DEN, RSW, GSO, GSP, IND, JAX, MCI, LAS, MEM, MKE, MSP, BNA, MSY, MCO, PHX, PDX, RDU, STL, SLC, SAN, SEA og TPA.

c) *Blokerede pladser*

Parterne vil aftale, hvor mange pladser, der skal tildeles henholdsvis Air France og Delta på de transatlantiske codesharing-ruter.

d) *Behind og beyond*

Hvert selskab vil give det andet selskab adgang til at sælge de ledige pladser inden for de aftalte pris-kategorier (»fare buckets«) på bestemte afgangspå de ruter, der er angivet i punkt II.B.1.b). Indtægterne herfra fordeles mellem selskaberne på kuponbasis i overensstemmelse med deres special prorata-aftale.

2. *Koordinering af rutenet og fartplaner*

Parterne vil give hinanden adgang til deres respektive nye lokaliteter (dvs. CDG for Deltas vedkommende og ATL for Air Frances vedkommende). Parterne vil i fællesskab fastlægge fartplanerne for deres code sharing-ruter.

3. *Priser*

Hvert selskab vil egenhændigt fastsætte sine egne priser på code sharing-flyvningerne.

4. *Bonusprogrammer*

Air France og Delta har annonceret en fuldstændig koordinering af deres bonusprogrammer, således at medlemmerne af deres respektive bonusprogrammer også kan optjene og indløse bonus miles på de ruter, der beflyves af det andet selskab.

5. *Ground handling*

Parterne vil bistå hinanden med ground handlingen og aftale en fælles skiltning i lufthavnene.

III. **KONKLUSION**

Kommissionen har endnu ikke taget stilling til, om EF-traktatens artikel 85 finder anvendelse.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til denne sag senest 30 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne sendes til:

Europa-Kommissionen
GD IV/D/2
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Fax (32-2) 296 98 12
E-mail: enricomaria.armani@dg4.cec.be

Denne meddelelse indleder ikke den frist på 90 dage, der er nævnt i artikel 5, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag IV/M.1331 — ING/BHF)**

(98/C 325/03)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 16. oktober 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden ING Groep NV (ING) erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med hele BHF-Bank AG (BHF), ved køb af aktier.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— ING: bank- og forsikringsvirksomhed

— BHF: »corporate« bankvirksomhed og andre finansielle tjenester

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1331 — ING/BHF kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

**Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fælles ramme for elektroniske
signaturer**

(98/C 325/04)

(EØS-relevant tekst)

*KOM(1998) 297 endelig udg. — 98/0191(COD)**(Forelagt af Kommissionen den 16. juni 1998)*EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og
artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B,
og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen forelagde den 16. april 1997 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en meddelelse med titlen »Et europæisk initiativ inden for elektronisk handel«⁽¹⁾;

(2) Kommissionen forelagde den 8. oktober 1997 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en meddelelse med titlen »Sikkerhed og tillid i elektronisk kommunikation — Imod europæiske rammer for elektroniske signaturer og kryptering«⁽²⁾;

(3) den 1. december 1997 opfordrede Rådet Kommissionen til snarest muligt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv om digitale signaturer;

(4) elektronisk kommunikation og handel kræver elektroniske signaturer og dertil knyttede tjenesteydelser til autentifikation af data; afvigende regler for retlig anerkendelse af elektroniske signaturer og akkreditering af certificeringstjenesteudbydere i medlemsstaterne kan skabe betydelige hindringer for elektronisk kommunikation og handel og dermed hæmme det indre markeds udvikling; initiativer i medlemsstaterne, der peger i forskellig retning, viser, at der er behov for harmonisering på fællesskabsniveau;

(5) elektronisk signatur-produkters interoperabilitet skal fremmes; ifølge traktatens artikel 7 A indebærer det indre marked et område med fri bevægelighed for varer; væsentlige krav, der er specifikke for elektronisk signatur-produkter, der anvendes af certificeringstjenesteudbydere, skal opfyldes for at sikre fri bevægelighed inden for det indre marked og opbygge tilliden til elektroniske signaturer;

(6) den hastige teknologiske udvikling og Internettets globale karakter kræver, at den valgte metode er åben for forskellige teknologier og tjenester til elektronisk autentifikation af data; digitale signaturer baseret på offentlig nøgle-kryptering er på nuværende tidspunkt den mest anerkendte form for elektronisk signatur;

⁽¹⁾ KOM(97) 157 endelig udg.⁽²⁾ KOM(97) 503 endelig udg.

- (7) det indre marked giver certificeringstjenesteudbydere mulighed for med henblik på øget konkurrenceevne at udvikle deres aktiviteter hen over grænserne og dermed tilbyde forbrugere og erhvervsliv nye muligheder for sikker elektronisk informationsudveksling og handel uden hensyn til grænser; certificeringstjenesteudbydere bør for at stimulere udbuddet af certificeringstjenesteydelser via åbne net i hele Fællesskabet i almindelighed frit kunne tilbyde deres tjenesteydelser uden forudgående autorisation; der er ikke noget umiddelbart behov for at sikre fri udveksling af certificeringstjenester ved at harmonisere berettigede og rimelige nationale begrænsninger i det frie udbud af sådanne tjenester;
- (8) frivillige akkrediteringsordninger, hvis sigte er et tjenesteydelsesudbud på et mere avanceret niveau, kunne være den rette ramme for certificeringstjenesteudbydere til at udvikle deres tjenester yderligere i retning af det tillids-, sikkerheds- og kvalitetsniveau, som et marked i hastig udvikling kræver; sådanne ordninger kunne anspore udviklingen af bedste praksis blandt certificeringstjenesteudbydere; det bør stå certificeringstjenesteudbydere frit, om de ønsker at tilslutte sig og nyde godt af sådanne ordninger; medlemsstaterne bør ikke forhindre certificeringstjenesteudbydere i at holde sig uden for sådanne akkrediteringsordninger; det bør sikres, at akkrediteringsordninger ikke svækker konkurrencen blandt certificeringstjenester; det er vigtigt at finde den rigtige balance mellem forbrugernes og erhvervslivets behov;
- (9) dette direktiv bør bidrage anvendelse og retlig anerkendelse af elektroniske signaturer i Fællesskabet; det er ikke behov for en regulatorisk ramme for elektroniske signaturer, der udelukkende anvendes inden for lukkede systemer; parternes frihed til selv indbyrdes at aftale, på hvilke betingelser, de vil acceptere elektronisk signerede data, bør respekteres i det omfang, national ret tillader det; dette direktiv har ikke til formål at harmonisere national aftaleret, som vedrørende f.eks. kontraktindgåelse og -opfyldelse, eller andre ikke-kontraktlige formaliteter, hvor underskrift er påkrævet; bestemmelserne om elektroniske signaturers retsvirkninger bør ikke berøre nationale retlige formkrav med hensyn til indgåelse af kontrakter eller regler til bestemmelse af, hvor en kontrakt er indgået;
- (10) for at bidrage til generel accept af elektroniske signaturer, bør en elektronisk signatur ikke nægtes gyldighed alene med den begrundelse, at underskriften har form af elektroniske data, ikke er baseret på et autoriseret certifikat eller på et certifikat, der er udstedt af en akkrediteret certificeringstjenesteudbyder, eller at tjenesteudbyderen, der har udstedt det pågældende certifikat, er fra en anden medlemsstat; elektroniske signaturer, der støttes på en pålidelig certificeringstjenesteudbyder, som overholder de væsentlige krav, bør have samme retsvirkninger som håndskrevne underskrifter; det må sikres, at elektroniske signaturer kan anvendes som bevis ved retshandlinger i alle medlemsstater; den retlige anerkendelse af elektroniske signaturer bør hvile på objektive kriterier og ikke være knyttet til den berørte tjenesteudbyders eventuelle autorisation; harmoniserede regler for elektroniske signaturers retsvirkninger vil bevare en sammenhængende retlig ramme i hele Fællesskabet;
- (11) certificeringstjenesteudbydere, der udbyder certificeringstjenester til offentligheden, er underkastet nationale erstatningsansvarsregler; forskelle i sådanne erstatningsansvarsreglers rækkevidde og indhold kan forårsage retlig usikkerhed, navnlig for tredjemand, som forlader sig på deres tjenester; sådan usikkerhed vil skade udviklingen af handel på tværs af grænserne og være en hæmsko for, at det indre marked kan fungere, som det skal; harmoniserede erstatningsansvarsregler giver både certificeringstjenesteudbydere og forbrugere retssikkerhed og forudsigelighed; sådanne regler ville bidrage til generel accept og anerkendelse af elektroniske signaturer i Fællesskabet og dermed have en gunstig virkning på det indre marked;
- (12) udviklingen af international elektronisk handel kræver grænseoverskridende systemer, der involverer tredjelande; sådanne systemer bør udvikles i erhvervslivet; aftaler med tredjelande om multilaterale regler for anerkendelse af certificeringstjenester kunne være gavnlige med henblik på sikring af interoperabilitet på globalt niveau;
- (13) med henblik på at stimulere elektronisk kommunikation og elektronisk handel gennem sikring af brugernes tillid skal medlemsstaterne forpligte certificeringstjenesteudbydere til at overholde retsregler om databeskyttelse og privatlivets fred; det bør pålægges certificeringstjenesteudbydere på underskrivers anmodning også at yde certificeringstjenester for pseudonymer; det bør i national ret

fastsættes, om, og under hvilke omstændigheder data vedrørende en registrerets identitet skal overføres med henblik på kriminalefterforskning; certificeringstjenesteudbydere bør på forhånd skriftligt og i et umiddelbart forståeligt sprog samt under anvendelse af et bestandigt kommunikationsmedium underrette deres brugere om deres forretningsbetingelser, navnlig om den præcise brug af deres certifikater og begrænsninger i deres erstatningsansvar;

(14) med henblik på anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg;

(15) målet at skabe en harmoniseret retlig ramme for udbud af elektroniske signaturer og beslægtede tjenester, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, bedre gennemføres på fællesskabsplan; dette direktiv er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, begrænset til de minimumsforskrifter, der er nødvendige for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv vedrører den retlige anvendelse af elektroniske signaturer.

Det vedrører ikke andre aspekter i forbindelse med kontraktens indgåelse og gyldighed eller andre ikke-kontraktlige formaliteter, hvor underskrift er påkrævet.

Det etablerer en retlig ramme for visse certificeringstjenester, som offentligheden kan anvende.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »elektronisk signatur« en underskrift i digital form i, vedføjet eller logisk tilknyttet data og brugt af en underskriver til at angive underskriverens vedkendelse af indholdet i disse data, og som opfylder følgende

krav:

- a) den er entydigt knyttet til underskriveren
- b) den kan identificere underskriveren
- c) den tilvejebringes med midler, som underskriveren kan bevare den fulde kontrol med, og
- d) den er knyttet til de data, den vedrører, på en sådan måde, at enhver efterfølgende ændring af disse data afsløres

2) »underskriver« en person, der afgiver en elektronisk signatur

3) »signaturgenereringssystem« unikke data, som f.eks. koder eller private krypteringsnøgler eller et unikt konfigureret fysisk system, som anvendes af underskriveren til generering af en elektronisk signatur

4) »signaturkontrolsystem« unikke data, som f.eks. koder eller offentlige krypteringsnøgler eller et unikt konfigureret fysisk system, som anvendes til kontrol af den elektroniske signatur

5) »autoriseret certifikat« en digital attestering, som knytter et signaturkontrolsystem til en person, bekræfter denne persons identitet og opfylder kravene i bilag I

6) »certificeringstjenesteudbyder« person eller organ, der udsteder certifikater eller leverer andre tjenesteydelser i forbindelse med elektronisk signatur til offentligheden

7) »elektronisk signatur-produkt« hardware eller software eller relevante komponenter heri, som er beregnet til at blive brugt af en certificeringstjenesteudbyder til tjenesteydelser i forbindelse med elektronisk underskrift.

Artikel 3

Markedsadgang

1. Medlemsstaterne må ikke gøre udbud af certificeringstjenesteydelser afhængig af forudgående autorisation.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på ydelse af certificeringstjenester på avanceret niveau. Alle vilkår i forbindelse med sådanne ordninger skal være objektive, gennemsigtige, rimelige og ikke-diskriminerende. Medlemsstaterne kan ikke af årsager, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, begrænse antallet af certificeringstjenesteudbydere.

3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 9 fastsætte og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre referencenumre på almindeligt anerkendte standarder for elektronisk signatur-produkter. Medlemsstaterne anser et elektronisk signatur-produkt for at overholde kravene i bilag II, litra e), hvis det overholder sådanne standarder.

4. Medlemsstaterne kan gøre anvendelse af elektroniske signaturer i den offentlige sektor afhængig af opfyldelsen af supplerende krav. Sådanne krav skal være objektive, gennemsigtige, rimelige og ikke-diskriminerende og må kun være affødt af den pågældende anvendelses særlige karakter.

Artikel 4

Principper vedrørende det indre marked

1. Alle medlemsstater anvender de nationale bestemmelser, de vedtager i henhold til dette direktiv, på certificeringstjenesteudbydere, der er etableret på deres område, og på disses tjenesteydelser. Medlemsstaterne kan ikke på områder, der er omfattet af dette direktiv, pålægge ydelse af certificeringstjenester med oprindelse i en anden medlemsstat begrænsninger.

2. Medlemsstaterne sikrer fri bevægelighed inden for det indre marked for elektronisk signatur-produkter, der overholder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 5

Retsvirkninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at en elektronisk signatur ikke nægtes retsvirkning, gyldighed og eksekutionskraft alene med den begrundelse, at underskriften er i elektronisk form, ikke er baseret på et autoriseret certifikat eller ikke er baseret på et certifikat, der er udstedt af en akkrediteret certificeringstjenesteudbyder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at elektroniske signaturer, der er baseret på et autoriseret certifikat, der er udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, der opfylder kravene i bilag II, dels anerkendes som opfyldende de retlige krav vedrørende en håndskreven underskrift, dels kan godtages som bevis ved retshandlinger på samme måde som håndskrevne underskrifter.

Artikel 6

Erstatningsansvar

1. Medlemsstaterne sikrer, at en certificeringstjenesteudbyder ved at udstede et autoriseret certifikat ifalder erstatningsansvar over for enhver person, som med rimelighed forlader sig på certifikatet for så vidt angår:

- a) korrektheden af alle oplysningerne i det autoriserede certifikat regnet fra udstedelsesdagen, medmindre certificeringstjenesteudbyderen i certifikatet har erklæret noget andet
- b) overholdelsen af alle dette direktivs krav med hensyn til udstedelsen af et autoriseret certifikat
- c) sikkerhed for at den i det autoriserede certifikat identificerede person på udstedelsesdagen var i besiddelse af det signaturgenereringssystem, der svarer til det i certifikatet indeholdte eller omhandlede signaturkontrolsystem
- d) sikkerhed for at signaturgenereringssystem og signaturkontrolsystemet fungerer komplementært med hinanden i de tilfælde, hvor det er certificeringstjenesteudbyderen, der genererer de to systemer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen ikke ifalder erstatningsansvar for fejl i oplysninger i det autoriserede certifikat, som er afgivet af den person, til hvem certifikatet er udstedt, hvis certificeringstjenesteudbyderen kan godtgøre, at der er taget alle rimelige skridt til at kontrollere disse oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en certificeringstjenesteudbyder i et autoriseret certifikat kan anføre begrænsninger i et bestemt certifikats anvendelsesområde. Certificeringstjenesteudbyderen hæfter ikke for tab, der skyldes brug, der går ud over anvendelsesområdet for et autoriseret certifikat med begrænsninger i sit anvendelsesområde.

4. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen i et autoriseret certifikat kan sætte en beløbsgrænse for de transaktioner, som certifikatet er gyldigt for. Certificeringstjenesteudbyderen ifalder ikke erstatningspligt, der overstiger denne beløbsgrænse.

5. Stk. 1-4 berører ikke Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

*Artikel 7***Internationale aspekter**

1. Medlemsstaterne sikrer, at certifikater, der er udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret i et tredjeland, anses at være retligt ligestillede med certifikater, der er udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret inden for Fællesskabet:

- a) hvis certificeringstjenesteudbyderen opfylder kravene i dette direktiv og er akkrediteret i forbindelse med en frivillig akkrediteringsordning, der er fastsat af en meldingsstat, eller
- b) hvis en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret inden for Fællesskabet, og som opfylder kravene i bilag II, står inde for certifikatet i samme udstrækning som for sine egne certifikater, eller
- c) hvis certifikatet eller certificeringstjenesteudbyderen er anerkendt i henhold til ordningen for bilaterale eller multilaterale aftaler mellem Fællesskabet og tredjelands eller internationale organisationer.

2. For at lette certificering på tværs af grænserne med tredjelands og retlig anerkendelse af elektroniske signaturer med oprindelse i tredjelands fremsætter Kommissionen i givet fald forslag med henblik på den faktiske implementering af standarder og internationale aftaler om certificeringstjenester, og kan navnlig, om fornødent, forelægge Rådet forslag til de nødvendige mandater til forhandling af bilaterale og multilaterale aftaler med tredjelands og internationale organisationer. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

*Artikel 8***Databeskyttelse**

1. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbydere og de nationale akkrediterings- og tilsynsorganer opfylder kravene i de nationale bestemmelser til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og 97/66/EF⁽²⁾.

2. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen kun har tilladelse til at få persondata direkte fra den registrerede og kun i det omfang, det er nødvendigt for udstedelsen af et certifikat. Data må ikke indsamles eller behandles med andre formål uden den registreredes samtykke.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen, når underskriveren anmoder herom, på certifikatet anfører et pseudonym i stedet for underskriverens navn.

4. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen i tilfælde, hvor personer anvender pseudonym, er forpligtet til på anmodning og med den registreredes samtykke at overføre data om sådanne personers identitet til offentlige myndigheder. Når det i henhold til national ret af hensyn til efterforskning in en kriminalsag i forbindelse med brugen af elektronisk signatur under pseudonym er nødvendigt at overføre data, der afslører en registrerets identitet, skal overførslen registreres og den registrerede underrettes om overførslen snarest muligt efter efterforskningens afslutning.

*Artikel 9***Udvalg**

Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, benævnt Elektronisk Signatur-Udvalget (herefter benævnt »udvalget«), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

*Artikel 10***Høring**

Udvalget høres i nødvendigt omfang om kravene til certificeringstjenesteudbydere i bilag II og om alment anerkendte standarder for elektronisk signaturprodukter, jf. artikel 3, stk. 3.

*Artikel 11***Underretning**

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger:
  - a) oplysninger om frivillige nationale akkrediteringsordninger, herunder alle supplerende krav i henhold til artikel 3, stk. 4
  - b) navn og adresse på nationale akkrediterings- og tilsynsorganer
  - c) navn og adresse på akkrediterede nationale certificeringstjenesteudbydere.
2. Alle oplysninger i henhold til stk. 1 samt ændringer heraf meddeles af medlemsstaterne snarest muligt.

*Artikel 12***Revisionsprocedurer**

1. Kommissionen foretager en vurdering af, hvordan dette direktiv fungerer, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2002.
2. I vurderingen tages der bl.a. stilling til, om direktivets anvendelsesområde under hensyn til den teknologiske og retlige udvikling bør ændres. Rapporten skal på grundlag af de indhøstede erfaringer navnlig omfatte en bedømmelse af harmoniseringsaspekterne. Rapporten ledsages om fornødent af forslag til supplerende retsfor skrifter.

*Artikel 13***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv og på beslægtede områder.

*Artikel 14***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 15***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

---

*BILAG I***KRAV TIL AUTORISEREDE CERTIFIKATER**

Autoriserede certifikater skal indeholde:

- a) den udstedende certificeringstjenesteudbyders identifikator
- b) indehaverens entydige navn eller entydige pseudonym; i sidstnævnte tilfælde skal det fremgå, at der er tale om et pseudonym
- c) særlige oplysninger om indehaveren, som f.eks. vedkommendes adresse, prokura i en virksomhed, kreditværdighed, moms- eller skatteregistreringsnummer, eventuelle betalingsgarantier eller bestemte tilladelser eller fuldmagter
- d) et signaturkontrolsystem, som svarer til signaturgenereringssystemet, som er under indehaverens kontrol

- e) certifikatets ikrafttrædelses- og udløbsdato
- f) certifikatets unikke identifikationskode
- g) den udstedende certificeringstjenesteudbyders elektroniske signatur
- h) eventuelle begrænsninger i certifikatets anvendelsesområde
- i) eventuelle begrænsninger i certificeringstjenesteudbyderens hæftelse og i værdien af de transaktioner, for hvilke certifikatet er gyldigt.

BILAG II

KRAV TIL CERTIFICERINGSTJENESTEUDBYDERE

Certificeringstjenesteudbydere skal/må:

- a) udvise den fornødne pålidelighed til at kunne udbyde certificeringstjenester
- b) have en hurtig og sikker tilbagekaldesservice
- c) med hensigtsmæssige midler kontrollere de personers identitet og bemyndigelser, til hvem der udstedes autoriserede certifikater
- d) beskæftige personale med de(n) ekspertviden, erfaring og kvalifikationer, som de tilbudte tjenesteydelser kræver, navnlig ledelseskompetence, sagkundskab inden for elektronisk signatur-teknologi og indgående kendskab til korrekte sikkerheds-procedurer; de skal også anvende adækvate administrative og ledelsesmæssige procedurer og processer, som overholder anerkendte standarder
- e) anvende pålidelige systemer og elektronisk signatur-produkter, som er sikret mod at blive ændret på en sådan måde, at de kan anvendes til andre end deres oprindelige formål; de skal også anvende elektronisk signatur-produkter, som garanterer de af disse produkter understøttede certificeringsprocessers tekniske og kryptografiske sikkerhed
- f) træffe foranstaltninger imod forfalskning af certifikater, og, hvis certificeringstjenesteudbyderen genererer private kryptografiske signaturnøgler, garantere fortrolighed under genereringsprocessen
- g) til stadighed have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at drive virksomheden i overensstemmelse med dette direktivs krav, navnlig til at løfte erstatningsansvaret, f.eks. ved at tegne en passende forsikring
- h) registrere alle relevante oplysninger om autoriserede certifikater i en rimelig periode, navnlig for at kunne fremlægge bevis for certificering, når det er påkrævet i retssager. Denne registrering kan ske elektronisk
- i) ikke opbevare eller kopiere de personers private kryptografiske signaturnøgler, som certificeringstjenesteudbyderen har tilbudt nøglehåndteringstjenester, medmindre disse udtrykkelig anmoder herom
- j) skriftligt informere forbrugere, der ønsker at indgå en aftale, i et umiddelbart forståeligt sprog og under anvendelse af et bestandigt kommunikationsmedium om de nøjagtige vilkår for anvendelsen af certifikatet, herunder eventuelle begrænsninger i hæftelse, en eventuel frivillig akkreditering og procedurer for klager og bilæggelse af tvister.

Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedømmeder, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

(Diverse ændringer 1998)

(98/C 325/05)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1998) 547 endelig udg. — 98/0285(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 30. september 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

og ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at foretage visse ændringer i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedømmeder, der flytter inden for Fællesskabet⁽¹⁾, og af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedømmeder, der flytter inden for Fællesskabet⁽²⁾; disse ændringer er begrundet i ændringer, som medlemsstaterne har foretaget i deres lovgivning om social sikring;

anvendelsen af kapitel 8 på pensioner til børn, der mistet begge forældre eller en af dem, medfører fortolknings- og administrationsproblemer, og det vil derfor være til fordel for de berørte personer, at sådanne pensioner beregnes efter bestemmelserne i kapitel 3 i afsnit III frem for bestemmelserne i kapitel 8;

afsnit »L. PORTUGAL« i bilag IIa bør tilpasses for at tage hensyn til de ændringer, der er foretaget i den portugisiske lovgivning;

der bør indsættes et nyt stykke i afsnit »G. IRLAND« og et nyt i afsnit »O. DET FORENEDE KONGERIGE« i bilag VI for at tage hensyn til særregler for prioritering, hvis der består ret til familiedømmeder ifølge både Det Forenede Kongeriges og Irlands lovgivning som følge af erhvervsudøvelse på en af de to medlemsstaters område;

bestemmelserne i bilagene til forordning (EØF) nr. 574/72 har ikke direkte indflydelse på fastsættelsen af enkeltpersoners rettigheder;

der bør være mulighed for at ændre alle bilagene til forordning (EØF) nr. 574/72 ved en forordning udstedt af Kommissionen efter anmodning fra den eller de pågældende medlemsstater eller deres kompetente myndigheder efter udtalelse fra Den Administrative Kommission; ændringerne af bilagene indebærer således blot, at afgørelser truffet af de pågældende medlemsstater eller deres kompetente myndigheder indføres i en fællesskabsretsakt;

afsnit »43. SPANIEN — ITALIEN« i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 bør tilpasses;

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Forordningen er ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997) og er senest blevet ændret ved forordning (EF) nr. 1606/98 (EFT L 209 af 25.7.1998).

⁽²⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1. Forordningen er ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997) og er senest blevet ændret ved forordning (EF) nr. 1290/97 (EFT L 176 af 4.7.1997).

som følge af administrativ reorganisering i Frankrig vedrørende behandling af anmodninger om forlænget udstationering eller særlig udstationering bør der foretages en tilpasning af afsnit »E. FRANKRIG« i bilag 10 til forordning (EØF) nr. 574/72;

for at opfylde målsætningen om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for det sociale sikringsområde er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at reglerne til koordinering af de nationale sociale sikringsordninger ændres ved et bindende fællesskabsretsinstrument, som gælder umiddelbart i hver medlemsstat;

dette er i overensstemmelse med artikel 3 B, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 44, stk. 3, affattes således:

»3. Dette kapitel finder ikke anvendelse på børnetillæg; disse ydes i overensstemmelse med kapitel 8.«

2) Artikel 78, stk. 1, affattes således:

»1. Ved udtrykket »ydelse« forstås i denne artikel børnetilskud og i givet fald supplerende eller særlige tilskud til børn, der mistet begge forældre eller en af dem.«

3) Artikel 79, stk. 1, affattes således:

»1. Ydelserne efter artikel 77 og 78 skal udredes efter den på grundlag af reglerne i de nævnte artikler bestemte lovgivning af den institution, som det påhviler at anvende nævnte lovgivning, og for denne institutions regning, som om pensionisten (rentemodtageren) eller den afdøde kun havde været omfattet af lovgivningen i den kompetente stat. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelse efter denne lovgivning er afhængig af længden af forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioderne eller af perioderne med selvstændig virksomhed, fastsættes denne længde imidlertid i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 45 eller artikel 72, alt efter omstændighederne.«

4) I bilag IIa affattes afsnit »L. PORTUGAL« således:

»L. PORTUGAL

a) Ikke-bidragspligtige børnetilskud for børn og unge og tillæg på grund af handicap (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).

b) Ikke-bidragspligtige tilskud til elever i specialskoler (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).

c) Ikke-bidragspligtig pension til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).

d) Ikke-bidragspligtig alders- og invalidepension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).

e) Ikke-bidragspligtige tilskud ved bistand fra tredjepart (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).

f) Ikke-bidragspligtig enkepension (forordning nr. 52/81 af 11. november 1981).«

5) Bilag VI ændres således:

a) I afsnit »G. IRLAND« indsættes følgende som punkt 11:

»11. Hvis der i en og samme periode og for et og samme medlem af husstanden består ret til familiedyelse alene i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige eller i medfør af forordningens artikel 73, 74, 77 eller 78, bortfalder retten til husstandstillæg (Family Income Supplement), som består alene i henhold til den irske lovgivning, op til et beløb svarende til de pågældende ydelser.«

b) I afsnit »O. DET FORENEDE KONGERIGE« indsættes følgende som punkt 21:

»21. Hvis der i en og samme periode og for et og samme medlem af husstanden består ret til familiedyelse alene i henhold til den irske lovgivning eller i medfør af forordningens artikel 73, 74, 77 eller 78, bortfalder retten til familiestøtte (Family Credit), som består alene i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige, op til et beløb svarende til de pågældende ydelser.«

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 574/72 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 122 affattes således:

*»Artikel 122***Særlige bestemmelser vedrørende ændring af bilag**

Efter anmodning fra den eller de pågældende medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan bilagene til gennemførelsesforordningen ændres ved en forordning udstedt af Kommissionen efter udtalelse fra Den Administrative Kommission.»

2) Bilag 5 ændres således:

a) Afsnit »43. SPANIEN — ITALIEN« affattes således:

»Overenskomst af 21. november 1997 om forordningens artikel 36, stk. 3 (refusion af naturalydelse i forbindelse med sygdom og barsel), og gennem-

førelsesforordningens artikel 93, 94, 95 og 100 samt artikel 102, stk. 5 (regler for refusion af ydelser i henhold til syge- og moderskabsforsikringen og ikke-afregnede krav.)«.

3) Bilag 10 ændres således:

I afsnit »E. FRANKRIG« affattes punkt 5 således:

»5. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 14a, stk. 1, litra b), og artikel 17:

Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants, Paris.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Media II — Udvikling og distribution (1996-2000)

Gennemførelse af programmet til fremme af udviklingen og distributionen af europæiske audiovisuelle værker

Bekendtgørelse af forslagsindkaldelse 10/98

Støtte til etablering af netværk af virksomheder, der producerer animationsfilm (Industrielle platforme)

(98/C 325/06)

1. Indledning

Nærværende indkaldelse af forslag er baseret på Rådets afgørelse om iværksættelse af et program til fremme af udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner (Media II — Udvikling og Distribution) (1996-2000), vedtaget i Rådet den 10. juli 1995 (95/563/EF) (1).

Blandt de aktiviteter, der skal gennemføres i henhold til den nævnte beslutning, figurerer:

— etablering af netværk af virksomheder, der producerer animationsfilm.

2. Formål

Nærværende meddelelse henvender sig til sammenslutninger af europæiske uafhængige produktionsvirksomheder (industrielle platforme), hvis aktiviteter bidrager til ovennævnte formål. Der redegøres for, hvorledes det nødvendige materiale fås til fremlæggelse af et forslag med henblik på at modtage EU-støtte.

Den tjenestegren i Kommissionen, der står for forvaltningen af nærværende forslagsindkaldelse, er kontoret for Media, der henhører under Generaldirektorat X, Information, Kommunikation, Kultur og AV-sektoren.

De sammenslutninger af europæiske virksomheder, der ønsker at svare på denne indkaldelse af forslag og at modtage dokumentet »Retningslinjer for fremlæggelse af et forslag med henblik på at modtage et finansielt bidrag inden for sektoren for udviklingsstøtteforanstaltninger«, bedes fremsende deres anmodning pr. brev eller telefax til:

Europa-Kommissionen, kontorchef Jacques Delmoly, Media-programmet, GD X/C/2, L 102 7/23, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, fax (32-2) 299 92 14.

Kommissionen forpligter sig til at fremsende det nævnte dokument inden for to dage efter anmodningens modtagelse.

Sidste frist for indgivelse af forslag til ovennævnte adresse er **9. november 1998**.

---

(1) EFT L 321 af 30.12.1995, s. 33.

MEDDELELSE OM GENERELLE UDVÆLGELSESPRØVER

(98/C 325/07)

De Europæiske Fællesskabers Domstol offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 325 A af 23 oktober 1998 følgende generelle udvælgelsesprøver:

Den tysksprogede udgave:

CJ/LA/28 (tysksproget tolk)

Dette nummer af Tidende fås ved henvendelse til personaleafdelingen; De Europæiske Fællesskabers Domstol, L-2925 Luxembourg.

Ansøgningsfristen udløber den 27. november 1998.
